

משרד המשפטים

לשכת הסדר המקרקעין
מחוז חיפה והגליל המערבי

19-01-1982

רח' מאיר 15 חיפה

ת"ד 9026, טל. 522296

רשומות

1

קובץ התקנות

9 בינואר 1983

4447

כ"ד בטבת התשמ"ג

עמוד

558	תקנות המים (היטל איוון) (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1983
559	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 3), התשמ"ג-1983
560	תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 3), התשמ"ג-1983
561	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1983
563	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1983
569	תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת) (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1983
573	תקנות הגנת השכר (קביעת מקסימום דמי טיפול מקצועי-ארגוני) (תיקון), התשמ"ג-1983
573	תקנות העתונות (מסים) (ביטול), התשמ"ג-1983
574	תקנות להגנת חייט הבר (תיקון), התשמ"ג-1983
574	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הרכבה ושימוש במנועי דיזל ברכב) (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1983
574	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סוכנויות נסיעות וסוכנויות להסעת תיירים) (הוראת שעה) (תיקון), התשמ"ג-1983
575	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מרביים לקרפיונים חיים) (מס' 3), התשמ"ג-1983
575	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מרביים לביצים) (מס' 2), התשמ"ג-1983
576	הודעת הארכיונים (אגרות), התשמ"ג-1983
576	הודעת אגרות חקלאיות, התשמ"ג-1982 — תיקון טעות

תקנות המים (היטל איוון) (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, התשי"ט-1959¹, לאחר התייעצות עם מועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (היטל איוון), התשמ"ג-1982², במקום תקנות 4 עד 7 יבוא:

החלפת תקנות
4 עד 7

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם היא 3.02 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.34 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 0.45 שקלים למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 3.02 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 3.02 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לחקלאות

5. (א) על מים שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חילופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 3.02 שקלים למ"ק או למטה מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצה כלקמן:

שיעור היטל
האיוון על מים
לחקלאות במקרים
מיוחדים

- (1) בכל הארץ — 10 אגורות חדשות למ"ק;
- (2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 8 אגורות חדשות למ"ק;
- (3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית-שאן — 8 אגורות חדשות למ"ק.

(ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית-שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 8 אגורות חדשות למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים יוטל היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל באגורות חדשות למ"ק	כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית-שאן	8	2,000
עמק הירדן	8	2,000
עמק חרוד	10	2,000
עמק החולה	10	1,800
שפלת החוף	10	1,500
עמק זבולון	10	1,500
עמק יזרעאל	10	1,500

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.

2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 152 ועמ' 366.

(2) הוכח, כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;
(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ד) מפיק או ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איזון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש, לא יעלה על 3.02 שקלים למ"ק.

6. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 3.02 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איזון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.45 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 0.63 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 3.02 שקלים למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 3.02 שקלים למ"ק.

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים אשר עלות המים שלו היא 4.33 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איזון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 2.05 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור של 8.28 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 4.33 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 4.33 שקלים למ"ק."

שיעור היטל
האיזון על מים
לייצור תעשייתי

שיעור היטל
האיזון על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים
ושירותים
ציבוריים

ש מ ח ה א ר ל י ד
שר החקלאות

י"א בטבת התשמ"ג (27 בדצמבר 1982)
(חמ 27-3)

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 3), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 2

1. בתקנות המים (תשלום מיוחד), התשל"ט—1978, במקום תקנה 2 יבוא:

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

שיעור תשלום
מיוחד בהתאם
למטרות המים

1 ס"ח תתשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשל"ט, עמ' 305; התשמ"ג, עמ' 367.

(ב) שיעור המשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה:

- (1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצה — 1.54 שקלים למ"ק;
(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצה — 7.76 שקלים למ"ק."

שמחה ארליך
שר החקלאות

י"א בטבת התשמ"ג (27 בדצמבר 1982)
(חמ 808-3)

תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 3), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (הענקות), התש"ס—1980², במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 3.02 שקלים למ"ק, או יותר מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 3.02 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי).

הענקות על מים לחקלאות ועל מים לייצור תעשייתי

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 4.33 שקלים למ"ק או יותר מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 4.33 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לצרכי בית)."

שיעור ההענקה על מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים

שמחה ארליך
שר החקלאות

י"א בטבת התשמ"ג (27 בדצמבר 1982)
(חמ 28-3)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התש"ס, עמ' 1698; התשמ"ג, עמ' 368.

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון מס' 2),

התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ג—1982², במקום תקנה 7 יבוא:

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו כמפורט להלן:

"התעריפים למים למטרת הצריכה השונות

1 מים לחקלאות

שם מפעל מקורות	תעריף בחדשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרס (שקלים למ"ק)	תעריף בחדשים יוני עד אוגוסט (שקלים למ"ק)
1.1 עמק הירדן	0.79	1.10
יסוד המעלה	1.75	2.44
כפר גלעדי, אורן—חדרה	2.11	2.97
עכו—שפרעם	2.25	3.15
קרן—בנא, חולון	2.40	3:34
גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, מגדל—נצרת, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, גוש דן, שפלת לוד, חולון, אשתאול, שואבה, שורק, גת, לכיש, אשקלון	2.44	3.41
עמק מזרחי, שימרון—הרי אפרים	2.54	3.51
	ג	ה"תעריף בכל חדשי השנה (שקלים למ"ק)

1.2 בית שאן — מעיינות

שפעה	1.37
בית שאן—קידוחים	2.62
רמתניה	2.80
רמת הגולן, אגם חיתל, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראן, עין יהב, עין בוקק, יוטבתה	3.02

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166.
2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 157 ועמ' 369.

1.3 מים לבריכות דגים

תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק נוספים לדונם (בשקלים למ"ק)	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק ראשונים לדונם (בשקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
0.54	0.62	בית-שאן — מעיינות
1.25	1.33	שפעה
1.86	1.96	יסוד המעלה

הערות:

- (1) במפעל מקורות יסוד המעלה יחול התעריף שבטור הימני על 1,800 חמ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 2,200 חמ"ק הנוספים לדונם;
- (2) במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 חמ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 חמ"ק הנוספים לדונם.

2 מים לתעשייה

תעריף (שקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
0.94	בית שאן — מעיינות
1.37	בית שאן — קדוחים
2.73	עמק הירדן
2.83	כפר גלעדי, אורן — חדרה
3.02	עכו — שפרעם
3.02	רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, גולני, גליל מרכזי, קרן — בנא, שימרון — הר אפרים, מגדל — נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, גוש דן, חולון, שפלת לוד, אשתאול, שואבה, שורק, גת, אשקלון, לכיש, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, פראן, עין יהב, נחל צין, יוטבתה

3 מים לצריכה ביתית

תעריף (שקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
2.48	בית שאן — מעיינות
2.87	עמק הירדן
4.33	רמת הגולן, כפר גלעדי, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, שימרון — הר אפרים, מגדל — נצרת, עמק מזרחי, עכו — שפרעם, רום כרמל, אורן — חדרה, שומרון, נחל עירון, בית שאן קידוחים, ביכורה, גוש דן, שפלת לוד, חולון, אשתאול, שואבה, שורק, גת, לכיש, אשקלון, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראן, יוטבתה, עין יהב, עין בוקק

התעריפים בעד כמות מים נחרגת לחקלאות, לתעשיה ולצריכה ביתית, יהיו כדלקמן:

4.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא 10% מכמות המים המוקצה — תוספת של 1.54 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות 1 עד 3, לפי הענין.

4.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצה — תוספת של 7.76 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות 1 עד 3, לפי הענין.

שמחה ארליך
שר החקלאות

י"א בטבת התשמ"ג (27 בדצמבר 1982)
(חמ 807—3)

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון מס' 2), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התשמ"ג—1982², במקום פסקאות 1 עד 4 יבוא:

1" לצריכה ביתית

בשקלים למ"ק

10.61

16.72

26.94

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —

1.1.1 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם

1.1.2 בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם

1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף

1.1.4 משפחה המונה מעל 4 נפשות, הגרות בדירה, וש-

הצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית

ל-3 מ"ק נוספים לחדש, לכל נפש נוספת מעל ל-4,

במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש

בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת);

הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא

במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל

הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.

2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 161 ועמ' 371.

1.1.5 בבתיים משותפים ובבתים יחידים בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיוור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2 גינות נוי מושקות —

1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיוור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים לדירה או מעל לכמות המוגדלת

5.76

1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפ-
רד — ההגבלה תהיה של 68 מ"ק, באופן מצטבר
לחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.

1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית-גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיריות אשקלון וקרית-גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית-שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.

1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בחדשים אפריל עד נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בחדשים דצמבר עד מרס.

1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי העניין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיוור.

1.2.2.1 מצאה רשות מקומית כי גינת נוי מושקית משמשת להנאת הציבור, רשאית היא לקבוע, על פי בקשה שתוגש לה בכתב, כי גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 יהיה 1000 מ"ר גינה לכל יחידת דיוור.

1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי העניין.

1.2.4 בבתי משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליון צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות משנה 1.1—1.2, לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

2 לתעשיה

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית—
כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית —

4.22

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל הכמות המוקצבת —

בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

5.76

מהכמות המוקצבת

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%

11.98

מהכמות המוקצבת

2.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשיה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשיה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לתעשיה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו

— בגבולות הכמות המוקצבת

כאשר מרבית כמות המים לתעשיה ברשות

4.22

המקומית מופקת בידי הרשות המקומית

כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים —

אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר

מספק אחד או מכמה מקורות של איתו

ספק —

המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו

מסופקת מרבית כמות המים לתעשיה למעט

מע"מ ובתוספת 1.20 שקלים למ"ק (להלן

— המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

	כאשר מרבית כמות המים לתעשייה מופקת בידי הרשות המקומית —	
5.76	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת	
11.98	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	
	כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים —	
	המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 1.54 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 1.76 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.	
16.89	למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה	2.3
	לבניה באתרי הבניה —	2.4
12.09	באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.1
12.09	באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.2
12.09	בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.3
13.63	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3 לפי הענין	2.4.4
19.85	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3 לפי הענין	

3 לחקלאות

- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
 כאשר כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית —
 כמפורט בטבלה שלהלן :

פעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		

8.64	2.42	0.88	מועצה אזורית עמק הירדן עיריית חדרה; מועצות מקומיות: אליכין, בני-ימינה, זכרון יעקב, יסוד המעלה, מנחמיה, פרדס חנה—כרכור, עתלית
9.81	3.59	2.05	עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; מועצה אזורית נעמן, מועצות מקומיות: אבן יהודה, ג'לג'וליה, טייבה, פקיעין, פרדסיה, קלנסואה, שבי ציון
10.68	4.46	2.92	עיריות: הרצליה, כפר סבא, לוד, נתניה, פתח-תקוה, ראשון לציון, רמלה, רחובות; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, נחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, רעננה, תל מונד
10.78	4.56	3.02	כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל
10.78	4.56	3.02	

3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים שממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו. בגבולות הכמות המוקצבת — כאשר מרבית המים לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות למעט מע"מ ובתוספת 1.14 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 1.54 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 7.76 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

3.3 למשקי עזר —

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור בפסקאות משנה 3.1 ו-3.2, לפי העניין.

בשקלים למ"ק

4.1	למוסדות חינוך ממלכתיים ופרטיים —	
13.29	(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה	
13.29	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
26.41	בגבולות הכמות המוקצבת	
	מעל לכמות המוקצבת	
4.2	לבתי חולים —	
13.29	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
13.29	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
26.41	בגבולות הכמות המוקצבת	
	מעל לכמות המוקצבת	
4.3	לבתי מלון —	
9.64	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
9.64	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
	בגבולות הכמות המוקצבת	
	מעל לכמות המוקצבת —	
11.18	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת	
17.40	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	
4.4	למיתקני בטחון —	
13.29	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
13.29	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
26.41	בגבולות הכמות המוקצבת	
	מעל לכמות המוקצבת	
4.5	לגינות —	
4.5.1	לגינות ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית או ציבורית —	
5.81	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
5.81	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
17.28	בגבולות הכמות המוקצבת	
	מעל לכמות המוקצבת	

4.5.2	לגינות נוי מושקות, פרט לגינון ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגינות הנוי נמדדים בנפרד —	
	(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה	5.76
	(ב) מעבר להגבלות	15.80
4.6	למיתקני תחבורה —	
	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	18.83
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
	בגבולות הכמות המוקצבת	18.83
	מעל לכמות המוקצבת	31.61
4.7	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	13.46
4.8	למכבסות	13.46
4.9	לחנייות דגים	13.46
4.10	לבריקות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	13.46
4.11	לבתי עלמין	8.61
4.12	למסעדות, בתי קפה, מזוננים ואולמי חתונות	19.33
4.13	לחנייות, עסקים ומשרדים	26.47
4.14	לכל שימוש אחר, שלא פורט בתקנות אלה	"24.59

שמחה ארליך
שר החקלאות

י"א בטבת התשמ"ג (27 בדצמבר 1982)
(חמ 29—3)

תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת) (תיקון מס' 2), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 3 לתקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת), התשמ"ג—1982², במקום
פסקאות 1 עד 4 יבוא:

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 169 ועמ' 377.

	1.1	לצרכי בית, לכל יחידת דיור —
		א. בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר
6.39	1.1.1	בעד 20 מ"ק הראשונים או חלק מהם
13.46	1.1.2	בעד הכמות שבין 21 מ"ק לבין 30 מ"ק
31.60	1.1.3	בעד הכמות שבין 31 מ"ק לבין 40 מ"ק
43.07	1.1.4	בעד כל מ"ק נוסף מעל 40 מ"ק
		ב. בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס
8.22	1.1.5	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם
16.32	1.1.6	בעד הכמות שבין 9 מ"ק לבין 15 מ"ק
38.17	1.1.7	בעד הכמות שבין 16 מ"ק לבין 20 מ"ק
52.71	1.1.8	בעד כל מ"ק נוסף מעל 20 מ"ק
	1.1.9	משפחה המונה מעל ל-4 נפשות, הגרה בדירה, וש- הצריכה החדשית שלה עולה על 16 מ"ק בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר, או על 8 מ"ק בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל גפש נוספת מעל ל-4, במחירים הנקובים בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לאחר שתוגש בקשתה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.
	1.2	לגינות נוי מושקות —
	1.2.1	במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ומעל 20 מ"ק או ל-8 מ"ק הראשונים לדירה, לפי התקופה, או מעל לכמות המוגדלת
5.76	1.2.2	במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה
5.76	1.2.3	מעבר להגבלה — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2, 1.1.3, 1.1.4 או בפסקאות משנה 1.1.6, 1.1.7 ו-1.1.8, לפי הענין והתקופה.
	1.2.4	בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים

הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית כאמור בפסקאות משנה 1.1 עד 1.2.4, לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

2 לתעשייה

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העירייה —

בגבולות הכמות המוקצבת

4.22

מעל הכמות המוקצבת

52.54

2.2 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון

ההפקה

16.89

2.3 לבניה באתרי הבניה

2.3.1 באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר בניה

12.09

שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה

2.3.2 באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה

12.09

שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה

2.3.3 בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250

12.09

מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק

לכל מ"ר בניה

2.3.4 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות

13.63

המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3,

לפי הענין

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות

19.85

המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3,

לפי הענין

3 לחקלאות

3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העירייה —

4.16

בגבולות הכמות המוקצבת

52.71

מעל הכמות המוקצבת

4 לשירותים ושירותים ציבוריים

4.1 למוסדות חינוך — ממלכתיים ופרטיים

13.29

(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

13.29

בגבולות הכמות המוקצבת

53.23

מעל הכמות המוקצבת

	לבתי חולים —	4.2
13.29	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
13.29	בגבולות הכמות המוקצבת	
53.23	מעל הכמות המוקצבת	
	לבתי מלון —	4.3
9.64	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
9.64	בגבולות הכמות המוקצבת	
53.32	מעל הכמות המוקצבת	
	למיתקני בטחון —	4.4
13.29	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
13.29	בגבולות הכמות המוקצבת	
53.23	מעל לכמות המוקצבת	
	לגינות —	4.5
	לגינות ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת העיריה או רשות ממלכתית —	4.5.1
5.81	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
5.81	בגבולות הכמות המוקצבת	
53.23	מעל לכמות המוקצבת	
	לגינות נוי מושקות, פרט לגינות ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות המאוזכרות בסעיף (1), ובתנאי שהמים לגינת הנוי נמדדים בנפרד —	4.5.2
5.76	(א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, במשך כל השנה	
53.23	(ב) מעבר להגבלה	
	למיתקני תחבורה —	4.6
18.83	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
18.83	בגבולות הכמות המוקצבת	
53.23	מעל לכמות המוקצבת	
13.46	למוסדות ציבור ומוסדות של העיריה, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	4.7

13.46	למכבסות	4.8
13.46	לחנויות דגים	4.9
13.46	לברירות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10
8.61	לבתי עלמין	4.11
19.34	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	4.12
26.47	לחנויות, עסקים ומשרדים	4.13
58.64	לכל שימוש אחר שלא פורט בתקנות אלה	4.14

שמחה ארליך
שר החקלאות

י"א בטבת התשמ"ג (27 בדצמבר 1982)
(חמ 3-30)

תקנות הגנת השכר (קביעת מקסימום דמי טיפול מקצועי-ארגוני) (תיקון), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 25(א) ו-31 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958,¹ ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות הגנת השכר (קביעת מקסימום דמי טיפול מקצועי-ארגוני), התשל"ד-1974,² במקום "ששה עשר אלף וחמש מאות שקלים" יבוא "עשרים ואחד אלף וחמש מאות שקלים".

תיקון תקנה 1

2. תחילתן של תקנות אלה ביום י"ז בטבת התשמ"ג (2 בינואר 1983).

תחילה

אהרן אוזן
שר העבודה והרווחה

י"א בטבת התשמ"ג (27 בדצמבר 1982)
(חמ 3-562)

1 ס"ח התש"ח, עמ' 86; התשל"ז, עמ' 102.
2 ק"ת התשל"ד, עמ' 1486; התשמ"ג, עמ' 93.

תקנות העתונות (מסים) (ביטול), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 38 לפקודת העתונות,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. תקנות העתונות (מסים)² — בטלות.

ביטול תקנות

יוסף בורג
שר הפנים

ל' בכסלו התשמ"ג (16 בדצמבר 1982)
(חמ 3-560)

1 חא"י, כרך ב', עמ' 1191.
2 חא"י, כרך ג', עמ' 2090.

תקנות להגנת חיית הבר (תיקון), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לחוק הגנת חיית הבר, התשט"ו—1955¹, אני מתקין

תקנות אלה:

הוספת תקנה 12א

1. בתקנות להגנת חיית הבר, התשל"ו—1976², אחרי תקנה 12 יבוא:

12א. לא יוציא אדם מישראל חיית בר מוגנת אלא על פי היתר מאת המנהל.
"הגבלות על הוצאת חיית בר מוגנת מישראל"

שמחה ארליך
שר החקלאות

ט' בכסלו התשמ"ג (25 בנובמבר 1982)
(חמ 524—3)

1 ס"ח התשט"ו, עמ' 10.
2 ק"ת התשל"ו, עמ' 2631; התשמ"א, עמ' 1033.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הרכבה ושימוש במנועי דיזל ברכב) (תיקון מס' 2), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15, 38 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים,

התשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 4

1. בסעיף 4(4) לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הרכבה ושימוש במנועי דיזל ברכב), התש"ם—1980², במקום "3000 ק"ג" יבוא "2350 ק"ג".

2. תחילתו של צו זה ביום י"ח בניסן התשמ"ג (1 באפריל 1983).

תחילה

חיים קורפו
שר התחבורה

י"ב בכסלו התשמ"ג (28 בנובמבר 1982)
(חמ 203—3)

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ק"ת התש"ם, עמ' 818; התשמ"ג, עמ' 39.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סוכנויות נסיעות וסוכנויות להסעת תיירים) (הוראת שעה) (תיקון), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—

1957¹, אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סוכנויות נסיעות וסוכנויות להסעת תיירים) (הוראת שעה), התשמ"ג—1982² —

(1) בסעיף קטן (א), אחרי "לסוכנות נסיעות", פעמיים, יבוא "או לסוכנות להסעת תיירים".

(2) בסעיף קטן (ב), אחרי "לסוכנות נסיעות" יבוא "או לסוכנות להסעת תיירים" ואחרי "שירות נסיעות" יבוא "או בתחום שירות להסעת תיירים, לפי הענין".

אברהם שריר
שר התיירות

ד' בטבת התשמ"ג (20 בדצמבר 1982)
(חמ 332—3)

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 255.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מרביים לקרפיונים חיים)

(מס' 3), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957,¹
אני מצווה לאמור:

1. המחיר המרבי, כולל מע"מ, לקילוגרם קרפיונים חיים יהיה —
(1) במכירה לקמעונאי במחסנו של סיטונאי 74.03 שקלים;
(2) במכירה לצרכן בחנותו של קמעונאי 91.80 שקלים.
2. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מרביים לקרפיונים חיים) (מס' 2),
התשמ"ג—1982² — בטל.

ד' בטבת התשמ"ג (20 בדצמבר 1982) (חמ 19—3)
שמחה ארליך
שר החקלאות

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24.
2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 225.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מרביים לביצים)

(מס' 2), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957,¹
אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —
"מע"מ" — מס ערך מוסף כמשמעותו בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו—1975.²
2. המחיר המרבי לביצה יהיה:

הגדרות

מחיר מרבי

משקל הביצה בגרמים	במכירה לקמעונאי בחנותו בשקלים, ללא מע"מ	במכירה לצרכן בשקלים, כולל מע"מ
מעל ל-70	2.01	2.50
מ-65 עד 70	1.97	2.45
מ-60 עד 65	1.85	2.30
מ-55 עד 60	1.65	2.05
מ-50 עד 55	1.41	1.75
מ-45 עד 50	1.05	1.30
עד 45	0.80	1.00

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

3. (א) במכירת ביצים לצרכן באריות סגורה המכילה שש ביצים לפחות רשאי המוכר לגבות, בנוסף לסכומים האמורים בסעיף 2, 1.12 שקל (כולל מע"מ) לאריות.
(ב) במכירת ביצים לצרכן באריות סגורה המכילה שלושים ביצים לפחות רשאי המוכר לגבות, בנוסף לסכומים האמורים בסעיף 1, 1.40 שקל (כולל מע"מ) לאריות.
4. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מרביים לביצים), התשמ"ג—1982* — בטל.

ביטול

ש מ ח ה א ר ל י ך
שר החקלאות

י"ד בכסלו התשמ"ג (30 בנובמבר 1982)
(חמ 6—3)

3 ק"ת התשמ"ג, עמ' 238.

הודעת הארכיונים (אגרות), התשמ"ג—1983

לפי תקנה 7 לתקנות הארכיונים (אגרות), התשמ"ב—1982* (להלן — התקנות העיקריות), אני מודיע לאמור:

1. כתוצאה מעליית מדד המחירים לצרכן לחודש יולי 1982 לעומת חודש ינואר 1982, כפי שפורסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה יהיו שיעורי האגרות שבתוספת לתקנות העיקריות כך:

העלאת אגרות

הסכום בשקלים

האגרה

8

1. אגרת עיון או אגרת העתק (תקנה 2)

65

2. אגרת עיון בספרי נפוס (תקנה 3)

"3

3. אגרת העתק צילומי (תקנה 4)

אברהם אלסברג
הגנז

י"ט בכסלו התשמ"ג (5 בדצמבר 1982)
(חמ 82—3)

1 ק"ת התשמ"ב, עמ' 1071.

תיקון טעות

בהודעת אגרות חקלאיות, התשמ"ג—1982, שפורסמה בקובץ התקנות 4423, התשמ"ג, בעמ' 177, בסעיף 1 —

- (1) בפרט (ב) (4), בסופו, במקום "מכפל של 0.25 במספר 2 המכלים הנכללים באותו מכל צובר" צ"ל: "מכפלה של 0.25 במספר המכלים הנכללים באותו מכל צובר".
(2) בפרט (יב) (7), במקום "53" צ"ל: "80".
(3) בפרט (מה) (5) (13), במקום "1.50" צ"ל: "150".

ט"ז בכסלו התשמ"ג (2 בדצמבר 1982)
(חמ 1181—3)

מאיר בן מאיר
המנהל הכללי של משרד החקלאות

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).